Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Biblia, lat

Mit Postilla litteralis von Nicolaus de Lyra, Expositiones prologorum von Guilelmus Brito, Additiones ad Postillam Nicolai de Lyra von Paulus Burgensis und Replicae contra Burgensem von Matthias Doering

Doering, Matthias

[Lyon], nach 7. Mai 1485, um 1488

Item alius prologus

urn:nbn:de:bsz:31-304045

Visual Library

gẽs paucis[e] verbis explicari non pōt. Quis[e] enim digne exprimat[f] tria ⁊[g] quatuor ſcelera damaſci gaze tyri idumee filioꝝ ãmon ⁊ moab ⁊[h] ſeptimo octauoq; gradu iude ⁊ iſrael. Hic[i] loquit̃ ad[k] vaccas pingues: q̃ ſunt i mõte ſamarie: ⁊ rui- turã domũ[m] maiorẽ minorẽq;[n] te- ſtatur. Ipſe[o] cernit fictorẽ locuſte ⁊[p] ſtantẽ dñm ſup[q] murũ litũ vel[r] adamãtinũ ⁊[s] vncinum pomoꝝ at trahentẽ ſupplicia pctõribus ⁊[t] fa- mez in terra: nõ famẽ panis: nec ſi tim aque: ſed audiẽdi verbuz dñi: non[t] dixit verba ſed verbũ. Amos vero interp̃tatur onuſtus[v]. Hic amos ſpũali gratia plenus ꝓphe tauit[x] inter ceteros ꝓphetas. Nõ enim ſolus ipſe erat ꝓphetes: ſed etiam alii. Eſſe[y] quippe non pote- rat ꝓphetes: niſi[z] paſtor ante fuiſ-

ſet. Qui[a] etiam tuba ſua clãgit p ſingulos dies erudiens ⁊ docẽs in eccleſia. In veritate. n. vox omni um ꝓphetarũ: tanq̃[b] tuba ſpũalis eſt p̃dicans in eccleſia ſm ꝙ ſcrip tum[c] eſt. Aſcende in montẽ excel- ſum: tu qui euãgelizas ſyon: exal- ta vocem tuã: qui p̃dicas ihrlm.

Item alius prologus.

b Ic[a] amos ꝓpheta ⁊ paſtor non fuit pater[b] eſaie ꝓphe te: q̃uis[c] ⁊ ille propheta extiterit. Nã[d] aliis litteris ille: aliis iſte apd̃ hebreos ſcribit̃ que differẽtia lra- rũ apud latinos non habet̃: ⁊ ille fortis vel robuſt⁹ hic vir auulſus interp̃tatur qui loqtur cõtra decẽ tribus: que p ydolatriã a[e] cultu dĩ et[f] a regno dauid erãt auulſe. Fu- it aũt cognatio ei⁹ ex oppido the- cue: qd̃ ſex miliarib⁹ diſtat[g] a beth

Qui etiã tuba ſua ⁊c. His viſis litere inſiſtam⁹. a Amos. ecce no men prophete. b Propheta officio. c Ruſticus. conditione d Ruboꝝ mora diſtringẽs operis cõſuetudine. iſtud ſumit̃ de amos vij. vbi ſcribitur. Armẽtari⁹ ego ſum vellicans ſiccomors. id eſt diſcer pẽs frondes ſicomori ⁊ aliaꝝ arboꝝ ad paſtũ pecoꝝ. ita dicit glo. in interline. vnde diſtrin- gens vellicans ⁊ diſcer pẽs pro eodẽ accipiun- tur. Itẽ glo. marginal̃ dicit. ibi. Sicomorus idẽ eſt ꝙ rubus afferẽs mora que paſtoꝝ famẽ depellũt ⁊ folia eſuries pecoꝝ. In opuſculo d̃ vocabulis biblie plení us inuenies de rubo et ſicomoro.

d Paucis v̄bis expli- cari nõ pōt propter ver boꝝ profũditatẽ ⁊ pro- lixitatez ⁊ ne mireris ꝙ dixi prolixitatẽ qꝛ pro- lixũ oportuit eũ eſſe.

e Quis eñ digne. i. ſuf ficiẽter ⁊ cõpetenter.

f Exprimat. i. exprime re poſſit. g Quatu or ſcelera damaſci ⁊c. infra primo.

h Et ſeptimo ⁊ octa uo gradu iude. ⁊ iſrael. infra. ij. gradus appel- latur hic locus: qꝛ in ſe- ptimo gradu. i. ſeptĩo loco inuehitur cõtra iu- dam. i. cõtra duas trib⁹ relicto deo ydolis dedi- tas: ⁊ in octauo gradu. i. in octauo loco cõtra iſrael. i. contra decem tri bus: quoꝝ ita peccata enumerat. i Hic loqtur. infra. iiij.

k Ad vaccas pingues. hic tãgitur materia. l Ruiturã. ĩfra. vi. c.

m Domũ maiorẽ. x. tribuũ ꝓpter maiorẽ multitudinẽ. n Mino remq;. duaꝝ tribuũ ſciſſionib⁹. i. captiuitate. lxx. annoꝝ. hiere. xxv. ⁊ xxix. o Ipſe cernit fictorẽ locuſte. infra. vij. fictorẽ appellat dñm creatorẽ ⁊ ſpiratorẽ locuſte. i. exercitus aſſyrioꝝ. vnde hiero. in origina- li. Oſtẽdit dñs ſennacherib regẽ aſſyrioꝝ cũ infinita multitudie exer citus inſtar locuſte vniuerſa comedẽtis eſſe vẽtuꝝ de cui⁹ aduẽtu hr̃. iiij. reg. xviij. ⁊ Eſa. xxvi. p Et ſtantẽ dñm. infra. vij. q Su- per muꝝ litũ. hec eſt litera hiero. r Vel adamãtinũ. hec ẽ litera. lxx. vide ſupra expoſitionẽ poſitã in epiſtola ad paulinũ. s Et vnci nũ pomoꝝ. infra. viij. a. Attrahẽtẽ ſupplicia peccatoribus. t Et famẽ. viij. f. ſupra in epiſtola ad paulinũ hec plenı⁹ exponũtur.

t Nõ dixit ver. ſ. ĩfra. viij. vbi d̃r. Sed audiẽdi v̄bus dei p qd̃ innuit illã famẽ fore audiẽdi verbũ increatũ qd̃ vnicũ verbũ ẽ nõ v̄ba creata que plura ſũt. v Onuſt⁹. onere grãe. i. gra ſpũali que ſubleuat ad celũ: que on⁹ dicitur qꝛ grauẽ reddit maturitate moꝝ: ⁊ de iſto one re d̃r math. xi. Iugũ eñ meũ ſuaue eſt ⁊ onus meum leue. x Pro phetauit inter ceteros. ſ. iohelẽ nauz ionã oſee eſaiam. ⁊ cõmẽdatur in hoc qd̃ d̃r in aliis ꝓphetaſſe: qd̃ eñ inter plures bonos opponitur ñ pōt habere latẽtiam mali. y Eſſe q̃ppe nõ poterat. ita bene ⁊ ita ſufficiẽter. z Niſi paſtor ante fuiſſet: qꝛ in illo officio inſtruct⁹ fu- it ſimilitudinib⁹ ⁊ exemplis q̃ ꝓponit prophãdo: ſicut tãgit̃ in mul tis glo. ſ. vnde ⁊ hic q̃ nõ erat paſtor ſpũalis magnũ hũit cõmodũ de materiali officio paſtorali. qꝛ p hoc fuit habilior ad officiũ ꝓphetan- di: multomag̃ paſtores ſpũales ad hoc ſũt vtiles. a Tuba ſua. i. p̃dicatõe ſonora ⁊ apta Iohel. ij. Canite tuba in ſyon glo. Publice p̃dicate pniam. ⁊ bene dicit. Publice ⁊ ad modũ tube que cõiter au ditur a bonis ⁊ a malis: ⁊ publica p̃dicatõ publice delectat bonos: of fendit aũt obſtinatos. b Tanq̃ tuba ſpũalis. ad dr̃iam materia lium: de quib⁹ d̃r Nu. x. Fac tibi duas tubas argenteas. c Scri ptũ eſt eſa. xl. Sup mõtẽ excelſum aſcende ⁊c. Explicit q̃- liſcunq; expoſitio iſtius ꝓlogi.

Incipit tertij prologi expoſitio.

Ic amos propheta ⁊c. in hoc tertio prologo pro- cedit p hunc modũ. p̃io eñ ambiguitate remota no- tificatur ꝓphete pſona cũ dicit̃. Hic amos propha ⁊c. ſcẽdo deſcribitur prophetatõis tp̃s ibi. propha- uit aũt ⁊c. tertio ponit̃ prophetie materia: ibi. Marie aut ⁊c. quarto exprimitur diuine electõis gra qua ad propheti am vocat⁹ eſt: ibi Hũc ablatũ. qui to ſubiũgit̃ fina- lis ipſi⁹ pſecutio na ibi. Quẽ ama ſias ⁊c. ſexto fit mentio de ipſius morte ⁊ ſepultu ra. ibi. Poſt hec ſermuin⁹ ⁊c. Itẽ in p̃ia pte notifi catur propha mĩ tipliciter: p̃io p pſonalẽ diſtincti onẽ. ibi. Non fu it pater eſaie. ſe cũdo p ſcripture diſtinctionẽ: ibi. Nam aliis lit̃is ille. tertio per no minis interp̃tati onem. ibi. Et ille fortis vl̃ robuſt⁹ ⁊c. quarto p ſuã cognationẽ. ibi. Fuit autẽ cogna tio eius ⁊c. quin to p officij cõſue tudinẽ. i. ſolicitu dinem paſtoralem. ibi. Curam gerens pecorum ⁊c. ſexto p cõ uictum ſeu cõuerſationẽ. ibi. Ex hoc numero paſtoꝝ ⁊c. ſeptĩo q̃tum ad interp̃tatiuã. ibi. Imperit⁹ ſmone. octauo q̃tuz ad cognitiuã. ibi. Sed plen⁹ ſcia. His viſis litere inſiſtamus.

b Pater eſaie. de quo Eſaie. i. Viſio eſaie filij Amos.

c Q̃uãq̃ ⁊ ille. ſ. pater Eſaie. c Propheta extitit. Eſaie xxxvij. a. d Nã ⁊ aliis literis ille. i. amos pater eſaie. vnde dicit hiero. in originali. Ille ſcribitur per p̃mã ⁊ vltimã ſui no minis literã aleph ⁊ ſade: ⁊ interp̃tatur fortis atq; robuſtus: iſte vo per ayn ⁊ ſamech: ⁊ interp̃tatur ppl̃s auulſus. medie litere men ⁊ vau: vtrinq; cõuenientes ſunt. e A cultu dei. iij. reg. xij. f Et a regno dauid. iiij. xvij. g Diſtat a bethleẽ ad meridianã plagã: ſicut dicit hiero. h In quib⁹ capis. Nihil oĩno. frugũ gignitur humo exiſtẽte arida atq; barenoſa iſta litera ſatis plana eſt. ſed qꝛ obſcura litera eſt. humi haride at- q; barenoſe ſplius expoſitiõi inſiſtẽdũ ẽ. pōt aũt exponi dupli citer. pōt eñ dici ꝙ iſti genitiui cõſtruũtur cũ hoc qd̃ dico capis ex vi demõſtratõis eſſentie ſic. h In qui. capis.

i Humi aride ⁊ barenoſe. i. humũ aridã ⁊ barenoſam hñtib⁹. i. qui hñt humũ aridã ⁊ barenoſam. k Nihil oĩno frugis gignitur. ſicut dicit̃ magne virtutis vir. i. hñs magnã virtutem egregie pulcritudinis mulier. i. hñs egregiam pulcritudinẽ ⁊ ex treme turpitudinis aĩal. i. hñs extremã turpitudinẽ. multa talia exẽpla ponit p̃ſcianus in minori volumie circa principiũ ſcribe- bat. Aliter exponit̃ litera iſta: vt hoc qd̃ dico humi ponatur ad- uerbialiter. Dicit p̃ſcianus in. xv. maioris voluminis. Sciẽdum ꝙ propria ciuitatũ noĩa ſi p̃me vel ſcd̃e ſint declinatõis geni tiuo cãu pro aduerbio in loco accipiũtur: vt rome ſum: tarenti ſum. accuſatiuo vero ad locũ cuiuſcũq; declinationis: vt romã eo vel tarentũ vel carthaginẽ vel athenas. ablatiuo de loco vl̃ per locũ: vt roma exeo: tarento tranſeo. ſi ſint tertie ablatiuo tã in loco q̃ de loco vel p locũ. vt carthagine ſum: carthagine ve nio: carthagine trãſeo. Idẽ etiã ſemper in pluralib⁹ inuenitur: vt athenis ſum: athenis venio: athenis trãſeo. Et paucis inter poſitis ſubdit. Inueniunt̃ ⁊ q̃dã appellatiua ſupradictã regu

las ſeruātia:vt militie militia militi. domi domū. mo. humi mū. mo. Itē nota ꝙ qñ nomē ponitur ꝓ aduerbio: aduerbiū ē ſm q̄d:q: abſolute tenetur nomē aut ſimplr:vnde poſſunt ei iungi adiectiua vel alia ſubſtātiua noīa in cōformitate accidētiū: ſic patet hic ⁊ in ouidio epiſtolaꝝ in ſcd̄a ep̄la ſcribitur. Atq3 aliquis iā nunc do ctas eat inquit a thenas. Conſtru amus itaq3 litte ram. In q̄b⁹ cā pis. Nihil oīno frugum gignitur humi aride atq3 harenoſe.id ē in humo arida atq3 harenoſa. Itē per exēpla p̄ſciani ſupra poſi ta p3 ꝙ noīa ad uerbialiter poſi ta q̄nq3 ponunt cū vbis ſignificā tibus motū: quā doq3 cum ſignifi cātib⁹ q̄etē. Itē oſtēditur p exem pla ouidij dicen tis. In tertio me tamorphoſeos. Spargit humi iuſſos mortalia ſemina dentes. Item in eodem. Spectat humi poſit⁹ geminum

lectum:curā gerēs pecoꝝ in latitudi ne campoꝝ q ſunt ꝓximi oppido thecue:in[b] q̄bus humi aride atq3 harenoſe nihil oīno[k] frugū gignit̄ ſ3 vberrimis paſcuis abūdāt: ⁊ iō cūcta ſūt plena paſtorib⁹: ⁊ ſterili tas terre cōpēſatur pecoꝝ multitu dine. Ex hoc numero paſtoꝝ fu it amos iperitus ſmone:ſ3 plenus ſcia. Prophetauit aūt eiſdē tpi bus:q̄bus iohel naū ionas oſee e ſaias. S3 aliquātulū ꝓceſſus ē ꝓ phetare tanq3 eſaias. Marie aūt cōtra decē trib⁹ locut⁹ ē:pauca de duab⁹ interſerēs:hūc[l] ablatum de numero paſtoꝝ miſit dñs: vt in ſa maria ꝓphetaret. quē3[m] amaſias ſacerdos frequēter plagis afflixit tandē fili⁹ eius ozias vecte p tym pora trāſfixit. Poſt hec ſemiuiu⁹ in terrā ſuā euect⁹: p⁹ aliquot dieſ dolore vulneris expirauit:ſepultuſ q3 eſt cū patribus ſuis.

Explicit ꝓlogus. Incipit Amos ꝓpheta. Caplm̄.i.

a

Verba[a] Amos q[b] fuit in paſtoribus thecue que[c] vidit ſup iſrł in[d] diebus ozie regis iuda: ⁊ in dieb⁹ hieroboā filij ioas regis iſrael ante[e] duos ānos terremotuſ. Et[f] dixit. Dñs[g] de[h] ſyon rugiet ⁊ de hierłm dabit vocē ſuā. Et[i] lu xerūt ſpecioſa paſtoꝝ:et[k] exiccat⁹ eſt vertex carmeli. Hec[l] dicit dñs Sup[m] trib⁹ ſcelerib⁹ damaſci et[n] ſup q̄tuor non conuertā eū:eo[o] ꝙ triturauerūt in plauſtris ferreis ga laad. Et[p] mittam ignē in domum

ſeu lumina ſ5d⁹. Itē in doctrinali ſcribit̄. Rothomagi ſtudeat ad rome deīde morer̄. Militie tñ atq3 domi reſidebis humiq3 Itē grecīſm⁹ dicit ſic. Rome rothomagi ꝟ none moratꝰ athenis Romā rothomagū ꝟ nonē tendit athenas. Roma rothomago ꝟ none redibat athenis. Rure moratꝰ humi militieq3 domi. Ruſ tendebat humū militiāq3 domū. Rure redibat humo militiaq3 domo. Dicūt aūt grāmatici ꝙ iſta q̄tuor appellatiua ſequūtur reglas ꝓprioꝝ noim:q: ſunt appropriata ad neceſſaria ſaluatio nis vite hūane:duo ad defenſionē extrīſecā. dom⁹ eñ defendit a pluuia ⁊ grandie:militia ab hoſtib⁹: ⁊ alia duo quo ad defen ſionē intrīſecā. ſ. rus q̄ꝺ neceſſariū eſt ad culturam:vt inde hō alatur: ⁊ hum⁹. i. terra humida ⁊ gramiſoſa:vt iumēta paſcātur
l Hūc ablatū de nūero. hoc hr̄. j. vij. m Quē amaſias ſa cerdos. bethel de q̄ legit̄ infra. vij.

Explicit qualiſcunq3 expoſitio iſtius prologi.

Incipit poſtilla fratris Nycolai de lyra ſuper amos cum additionibus pauli epiſcopi burgeñ.

Verba Amos. Hec ꝓphia q̄ tertio loco ponit̄ diuidit̄ in ꝓhemiū ⁊ tractatū qui incipit. ibi. Et dixit. In p̄ ma pte p̄io notificat̄ auctor ex noīe cū dr̄.

a Verba Amos. Exiſte eſt ali⁹ ab illo q̄ fuit pater iſaie:licet vterq3 fuerit ꝓpha. Ille eñ fuit nobilis ⁊ de genere regio. hic aūt ruſtican⁹. Ille etiā ſcribit̄ i hebreo p literā aleph in p̄ncipio ⁊ ſade in fine: iſte ꝟo p literā ayn in principio ⁊ ſa mech in fine. Propt̄ q̄ꝺ ille robuſt⁹: hic auſus interp̄tat̄. Noti ficat̄ etiā ex officio cū dr̄. b Qui fuit in paſtori. thecue. Eſt aūt thecua territoriū ſegetib⁹ inep̄tū: ſunt ibi tñ paſcua aīalium fecūda:ſcd̄o oſtēdit̄ quib⁹ ꝓphetauerit. cū dr̄. c Que vi dit ſup iſrael. i. ſup regnū decē tribuū q̄ illud principalit̄ ꝓpho tauit:ſecūdario tñ cōtra plura alia regna:vt videbit̄. tertio oſtē ditur tp̄s in quo ꝓphauit: ⁊ p̄io in generali cum dr̄. d In dieb⁹ ozie regis iuda ⁊ in dieb⁹ hieroboā. Iſti eñ ſimul regna uerūt p̄ncipaliter tñ. q: vltīa ps regni hieroboā ⁊ p̄ia regni ozie ſimul cōcurrūt. vt p3. iiij. reg. xv. ozias tñ ibi noīatur azarias. q: fuit binomi⁹:ſcd̄o i ſpāli cū dr̄. e Ante duos ānos ter remot⁹. Ozias. n. rex iuda in ſupbiā elat⁹ voluit offerre thymi ama in tēplo dñi ſuper altare incenſi: ⁊ tunc a domino fuit lepra per cuſſus: ⁊ fuit etiā tunc terremot⁹ ad oſtēdendū irā dei cōtra ipm̄ de q̄ terremotu dicit̄ plen⁹ zacha. xiiij. Amos cepit ꝓphetare p duos an nos ante. f Et dixit. Hic incipit tractat⁹ in quo p̄io ꝓphetat cō tra plura regna in generali:ſecūdo magis in ſpāli.ibi. Hec dicit. Cir ca p̄imū dr̄. Et dixit. ſ. amos a deo inſpirat⁹.

g Dñs de ſyon rugiet irā eñ dñi cōtra regna in ſequētib3 exp̄ſſa deſi gnat metaphorice p ru gitū leonis qui eſt terri bilis. ⁊ dicit.

b De ſyon. eo ꝙ ibi in tēplo erat ꝓpiciatoriū. q̄ꝺ erat q̄ſi ſedes dei vt dictū fuit Exo. xxv. ⁊ vi debatur ꝓphete imagi narie ꝙ vox dei loquē tis ad ſe ex illo loco pro cederet vſq3 ad eū.

i Et luxerunt ſpecioſa paſtoꝝ. i. habitatōes ⁊ manſioes ꝓpꝓorum tre gnoꝝ infra ſcriptorum.

k Et exiccat⁹ eſt vertex carmeli. i. cito deficiet ptās cuiuſlibet regni. ſic eñ ſonat tranſlatio chaldaica: ⁊ iō nō eſt h̄ prophetia de ſterilitate futura p nimiā ſiccitatē vt credūt aliq̄:ſed eſt lo cutio metaphorica ad deſignandū deſolatōꝫ regnoꝝ infra ſcriptoꝝ. l Hec di. Hic pn̄r ꝓphetizat magi in ſpāli: ⁊ primo cōtra extraneos. ſecūdo cōtra iudeos ſequēti ca. ibi. Hec dic̄ dñs ſup tribus ſcelerib⁹ iuda. Prīa diuidit̄ in ſex ptes ſm ſex regna cōtra que ꝓphetizat: ⁊ patebūt ptes ꝓſequēdo. In prīa pte ꝓphet zat cōtra regnū ſyrie dicēs. m Sup tribus ſceleribus damaſci. i. ſyrie:eo ꝙ damaſcus erat metropolis illi⁹ regni:ſm q̄ꝺ dr̄ eſaie. vij. Caput ſyrie damaſcus. n Et ſup quatuor nō cōuertā. hic dicūt hebrei ꝙ ſi homo peccauerit bis vel ter eodē genere peccati: remiſſibi le eſt. ſ3 nō ſi q̄ter: ⁊ ſi intelligāt de irremiſſibilitate ſimpliciter: hoc ē er roneū ⁊ cōtra ſcripturā. ſicut p3. iiij reg. de manaſſe rege: qui nō ſolū q̄ter ſed pluries peccatū ydolatrie ⁊ homicidij incurrit: ⁊ tñ finalit̄ ve niā obtinuit. ⁊ alia plura exēpla poſſent adduci de ſcriptura. Si intel ligat̄ irremiſſibile. i. de difficili remiſſibile:ſic veꝝ eſt. Iſta tñ difficultas nō eſt ex parte diuine potētie:ſed ex pte peccatoris qui ex eo ꝙ totiēs reiterat peccatū reddit ſe miſericordia indignū:ſine qua nō pōt a peccō reſurgere:ſm q̄ꝺ dicit̄ oſee. xiij. Perditio tua ex te iſrael: tantūmō ex me auxiliū tuū. Per talē ꝟo modum loquēdi dicit ſaluator math. xij. Qui aūt dixerit vbū cōtra ſpm̄ ſanctū nō remittet̄ ei. id eſt de difficili re mittetur:hoc etiā3 mō dicit phs. v. meta. ꝙ ipoſſibile dicit̄ vno mō q̄ꝺ vix pōt fieri. regnū vero ſyrie multotiēs afflixerat regnū decē tribuū3 ⁊ iniuſte: ꝓpter q̄ꝺ dignū erat diuina punitione: ⁊ maxie q: victoria ſi bi cōceſſa abuſum fuerat in magna crudelitate:ideo ſubditur.

o Eo ꝙ triturauerūt i plauſtris ferreis galaad. i. hitatores galaad. p plauſtra non intelligūtur hic currus:ſ3 quedā inſtrumēta dētes ferre os hñtia q̄ voluebātur ſup ſegetes poſitas i area:ñ ſolū ad excutiēdū granū:ſed ⁊ ad cōuertēdū ſic ſtipulā vt redigeret̄ q̄ſi in paleā ad dan dū aīalibus in defectu melioris pabuli: ⁊ talib⁹ inſtrumētis ꝯtriuerūt ſyrij hoies crudeliter de galaad. p Et mit. ignē in domo aſael: ⁊ deuorabit do. benadab. Sic ſcribit̄ cōiter in biblijs noſtris. i hebreo tñ ſcribit̄ p literā res in fine ſic benedar. benadab aūt ſcript⁹ per b in fi ne regnauit ante aſael imediate: ⁊ poſt aſael benedar filius ei⁹. Et iſti fuerūt ante tp̄s amos ꝓphete qui cepit ꝓphetare tpe ozie vt dictū eſt ⁊ ꝓpter hoc cū dr̄ hic. Et mittā ignē in domū aſael. per domum intelli gitur poſteri coꝝ a deo puniti. que punitio noīe ignis deſignatur. p̄o babile eſt etiā ꝙ edificia ab eis facta fuerūt tūc cōbuſta. exp̄imuntur aūt hic inter reges ſyrie aſael ⁊ benedar: q: crudeliter nimis ſe habue rūt erga filios iſrael:vt patet ex. iiij. Regum.